EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 21.12.2016
COM(2016) 825 final

2016/0413 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Unie nebo ji opouštějící a o zrušení nařízení (ES) č. 1889/2005

{SWD(2016) 470 final}
{SWD(2016) 471 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Tento návrh zajišťuje soulad nařízení o kontrolách peněžní hotovosti (dále též jen „nařízení“) s mezinárodními standardy a osvědčenými postupy v boji proti praní peněz a financování terorismu. Zabývá se oblastmi, v nichž hodnocení nařízení určilo prostor pro zlepšení, a provádí řadu akčních bodů stanovených ve sdělení Komise o *akčním plánu pro zesílení boje proti financování terorismu*[1].

První nařízení o kontrolách peněžní hotovosti bylo přijato v roce 2005[2]. Toto nařízení doplňovalo ustanovení směrnice o boji proti praní peněz[3], a to stanovením systému kontrol, jež se vztahují na fyzické osoby vstupující do Unie nebo ji opouštějící, které u sebe mají peněžní hotovost nebo převoditelné nástroje na doručitele v hodnotě 10 000 EUR nebo více. V této souvislosti zavedlo nařízení na úrovni EU mezinárodní standardy v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, zejména doporučení Finančního akčního výboru proti praní peněz (dále jen „FATF“) o kontrolách pohybu peněžní hotovosti.

Hodnocení toho, nakolik první nařízení o kontrolách peněžní hotovosti dosáhlo svých cílů, informace obdržené od členských států i vývoj mezinárodních standardů v oblasti kontrol přeshraničních toků peněžní hotovosti vedly Komisi k závěru, že ačkoliv jsou celkové výsledky nařízení dobré, řada oblastí vyvolává problémy a v zájmu jeho lepšího fungování je třeba nařízení posílit.

Cílem návrhu je konkrétně řešení těchto záležitostí:

1. Neúplné pokrytí přeshraničních pohybů hotovosti

Stávající nařízení vyžaduje, aby fyzické osoby vstupující do EU nebo ji opouštějící, které mají u sebe peněžní hotovost v hodnotě 10 000 EUR nebo více, podaly za tímto účelem ohlášení. Neexistují však žádná ustanovení týkající se peněžní hotovosti v poštovních zásilkách, v zásilkách přepravovaných nákladní dopravou nebo v kurýrních zásilkách. Orgány veřejné moci hlásí, že se pachatelé trestné činnosti uchylují k zasílání nebo přijímání peněžní hotovosti v takovýchto zásilkách, aby se vyhnuli ohlašovací povinnosti podle nařízení.

2. Problémy při výměně informací mezi orgány

Stávající nařízení pouze vyžaduje, aby byly údaje z ohlášení dány příslušnými orgány „k dispozici“ finanční zpravodajské jednotce členského státu, v němž byly získány. Tento poněkud pasivní požadavek lze splnit pouhým předložením vyplněných formulářů ohlášení ke kontrole finanční zpravodajské jednotce. To však nepostačuje, jelikož by informace měly být finanční zpravodajské jednotce předávány aktivně, aby je tato mohla analyzovat. Údaje z ohlášení si lze s příslušnými orgány ostatních členských států vyměňovat rovněž pouze tehdy, existují-li náznaky nezákonné činnosti, a ani v tomto případě není výměna povinná. To vede k nejednotnému uplatňování a málo systematickému sdílení údajů.

3. Nemožnost příslušných orgánů zadržet dočasně částky pod prahovou hodnotou

[1] COM(2016) 50 final.

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005 ze dne 26. října 2005 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 9).

[3] Vložit odkaz.

Stávající nařízení neumožňuje orgánům zadržet dočasně peněžní hotovost v případě, že odhalí pohyb částek nižších, než je prahová hodnota, u nichž existují náznaky nezákonné činnosti.

4. Neúplná definice „peněžní hotovosti“

V souladu s mezinárodními standardy je peněžní hotovost definována jako „oběživo, jež je v oběhu jako prostředek směny, nebo převoditelné nástroje na doručitele“. Vyskytly se však případy, kdy pachatelé trestné činnosti převezli za účelem převodu hodnoty značné množství vysoce likvidních komodit, jako je zlato, aby nemuseli podat ohlášení. Tuto otázku neřeší dostatečně standardní celní prohlášení, jelikož neobsahuje údaje týkající se například ekonomického původu nebo účelu peněžní hotovosti a nevyžaduje se vždy. Je rovněž nezbytné vzít v úvahu rychle se měnící formy trestné činnosti a vzestup kyberkriminality, podvodů na internetu a nezákonných internetových trhů, což je usnadněno rozvojem trhu elektronických peněz a produkty, které tento trh nabízí, zejména zaměřování se na předplacené platební prostředky. Rozšíření definice peněžní hotovosti tak, aby zahrnovala takovéto způsoby platby, je nezbytné k zaplnění zjištěné mezery v právních předpisech, kterou dosvědčují donucovací orgány[4].

5. Rozdílné sankce za neprovedení ohlášení uplatňované v členských státech

Sankce za neprovedení ohlášení peněžní hotovosti se mezi jednotlivými členskými státy značně liší. Některé členské státy ukládají velmi nízké sankce, které nemusejí být odrazující, zatímco v jiných členských státech závažnost sankcí (jak se zdá) naznačuje automatický předpoklad, že neprovedení ohlášení peněžní hotovosti představuje důkaz o souvisejícím trestném činu (který je však nutno dokázat a měl by být předmětem samostatného vyšetřování). Stávající nařízení vyžadovalo, aby členské státy oznámily Komisi sankce zavedené v době jeho vstupu v platnost, nikoli však jejich případné následné změny.

6. Rozdílné úrovně uplatňování v jednotlivých členských státech

Podle stávajícího nařízení používá většina členských států dobrovolně stejný formulář ohlášení, toto však není povinné. Členské státy také poskytují Komisi statistické údaje, to však stejně jako úroveň podrobnosti údajů nelze vymáhat, což může vést k problémům při zajišťování jednotného uplatňování a vyhodnocování účinnosti.

Dalším problémem je zvýšení informovanosti cestujících o jejich povinnostech. To mohou nejlépe zajistit členské státy s přihlédnutím ke svým zvláštním potřebám a situaci. Komise uváží, jak tohoto cíle dosáhnout co nejlépe, a spojí se s národními odborníky členských států, kteří se touto otázkou zabývají, přičemž je připravena pomoci členským státům při vypracovávání vhodných materiálů.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Tento návrh je nutno posoudit v kontextu rámce EU a mezinárodního rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu.

Na mezinárodní úrovni vydává FATF, v němž Unii zastupuje Komise, jurisdikcím doporučení ohledně boje proti praní peněz a financování terorismu. Doporučení nepředstavují přímo použitelné právní nástroje, mají však určitou váhu: vzájemná hodnocení členů FATF týkající se dodržování jsou podrobně sledována a mají významný dopad na dobrou pověst. Doporučení FATF č. 32 se zabývá otázkou přeshraničního pohybu hotovosti.

[4] Viz zpráva Europolu s názvem „*Why cash is still king*“, která je k dispozici na internetu na adrese: https://www.europol.europa.eu/newsroom/news/cash-still-king-criminals-prefer-cash-for-money-laundering

Na úrovni EU byly přijaty různé právní nástroje, které tvoří účinný rámec pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Patří k nim:

- čtvrtá směrnice o boji proti praní peněz[5], která zahrnuje většinu doporučení FATF,
- nařízení (ES) č. 1781/2006 o informacích o plátci doprovázejících převody peněžních prostředků[6], které provádí zvláštní doporučení FATF č. VII o bezhotovostních převodech,
- směrnice 2007/64/ES o platebních službách na vnitřním trhu[7] (směrnice o platebních službách), která ve spojení se směrnicí o boji proti praní peněz provádí zvláštní doporučení FATF č. VI týkající se alternativního poukazování peněz,
- nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu[8], které spolu s nařízením (ES) č. 881/2002[9] uplatňujícím sankce OSN proti síti al-Káida a Talibanu provádí část zvláštního doporučení FATF č. III o zmrazení majetku teroristů.

Obecně řečeno, v boji proti praní peněz a financování terorismu:

- směrnice o boji proti praní peněz stanoví rámec pravidel, pokud jde o fungování formálního finančního sektoru, a
- nařízení o kontrolách peněžní hotovosti stanoví doplňkový rámec pravidel na ochranu Unie před převody peněžní hotovosti přes vnější hranice ze strany těch, kdo perou peníze a financují terorismus a snaží se obejít kontroly formálního finančního systému.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Tento návrh je v souladu s ostatními politikami Unie a přispívá k nim, zejména co se týká:

- *Evropského programu pro bezpečnost*[10], který zdůrazňuje význam boje proti terorismu a organizované trestné činnosti a vyzdvihuje význam sdílení informací mezi příslušnými orgány, zejména finančními zpravodajskými jednotkami,
- *akčního plánu pro zesílení boje proti financování terorismu*, který uvádí řadu politických a legislativních iniciativ (včetně tohoto návrhu), jež mají být přijaty v rámci komplexního přístupu v této oblasti, a
- návrhu Komise na směrnici Evropského parlamentu a Rady o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí 2002/475/SVV o boji proti terorismu[11], jež obsahuje ustanovení o trestních sankcích ukládaných osobám nebo subjektům, které terorismu poskytují materiální podporu,
- zásady volného pohybu kapitálu, která zakazuje omezování pohybu plateb a kapitálu mezi členskými státy a třetími zeměmi, aniž by byla dotčena nediskriminační opatření, která jsou odůvodněna veřejným pořádkem a veřejnou bezpečností.

[5] Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73.
[6] Úř. věst. L 345, 8.12.2006, s. 1.
[7] Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.
[8] Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 70.
[9] Úř. věst. L 139, 29.5.2002, s. 9.
[10] C(2015) 185 final.
[11] COM(2015) 625 final.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Návrh má v primárním právu dvojí právní základ:

– článek 114 SFEU (vnitřní trh) – jelikož v zájmu zaručení řádného fungování vnitřního trhu a k ochraně občanů a podniků v Unii je nutno přijmout opatření, která těm, kdo perou peníze a financují terorismus, zabrání ve využívání rozdílných vnitrostátních přístupů při pohybu peněžní hotovosti. Aby byla tato opatření účinná, musí být harmonizována, a

– článek 33 (spolupráce v celních věcech) Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) – jelikož by se kontroly peněžní hotovosti měly provádět na vnějších hranicích Unie, kde je zajištěna rozsáhlá přítomnost celních správ. Celní správy mají rovněž značné odborné znalosti v oblasti kontrol pohybu cestujících a obecně pohybu zásilek přes vnější hranice.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Návrh je součástí rámce EU pro boj proti praní peněz / financování terorismu. Návrh zavádí paralelu se směrnicí o boji proti praní peněz, pokud jde o pohyby peněžní hotovosti přes vnější hranice.

Organizace vnitřního trhu s volným pohybem zboží, osob, služeb a kapitálu zahrnuje přijímání harmonizovaných opatření v členských státech, je-li to nezbytné ve veřejném zájmu s cílem zachovat odpovídající a stejnou úroveň ochrany a rovné podmínky.

Požadované úrovně harmonizace by nebylo možné dosáhnout pouze na základě vnitrostátních právních předpisů. Ti, kdo perou peníze a financují terorismus, by mohli rozdíly využít a pokusit se převézt peněžní hotovost do EU nebo z EU přes členské státy, v nichž jsou kontrolní opatření nejslabší. Vzhledem k částkám ohlášené peněžní hotovosti, která každoročně vstupuje do EU nebo ji opouští (fyzické osoby převážejí v průměru 60–70 miliard EUR), by to mohlo mít rušivý účinek na vnitřní trh.

Toto navrhované nařízení nebude členským státům bránit v přijímání vnitrostátních opatření ke kontrole peněžní hotovosti převážené přes *vnitřní* hranice, jsou-li tato opatření slučitelná s čl. 65 odst. 1 písm. b) a odst. 3 SFEU.

Toto nařízení se netýká opatření, která přijaly EU nebo členské státy a která omezují pohyb kapitálu v případě vážných poruch fungování hospodářské nebo měnové unie (článek 66 SFEU) nebo v případě náhlé krize platební bilance (články 143–144 SFEU).

• Proporcionalita

Komise se domnívá, že zvolené možnosti politiky k řešení výše uvedených problémů a k dosažení cílů jsou vhodné a nezbytné.

Rozšíření rozsahu kontrol na peněžní hotovost zasílanou poštou a nákladní dopravou a možnost orgánů zadržet částky pod prahovou hodnotou, existují-li náznaky trestné činnosti, zajistí úplný a jednoznačný soulad s mezinárodními normami a standardy osvědčených postupů. Orgány budou mít mimoto větší kontrolní pravomoci, přičemž dodatečná

administrativní zátěž uložená občanům, podnikům a orgánům bude omezená, zejména s ohledem na systém oznamování peněžní hotovosti zasílané poštou a nákladní dopravou, jenž orgánům uděluje plnou pravomoc provádět kontroly, oprávněným hospodářským subjektům však neukládá zátěž spojenou se systematickým ohlašováním.

Co se týká výměny informací mezi příslušnými orgány, stanovení aktivní povinnosti týkající se zpřístupňování údajů finanční zpravodajské jednotce dotyčného členského státu by zajistilo, aby tato finanční zpravodajská jednotka obdržela veškeré údaje potřebné pro analýzu. Tato úroveň harmonizace je nezbytná, aby se zamezilo tomu, že údaje jsou dány finančním zpravodajským jednotkám „k dispozici", nejsou však předávány aktivně. Výměna informací mezi příslušnými orgány by s ohledem na porušení předpisů a pohyby peněžní hotovosti byla povinná, existují-li náznaky trestné činnosti, aby se zvýšila schopnost příslušných orgánů bojovat proti praní peněz a financování terorismu, přičemž je současně zajištěna proporcionalita.

Rozšířením definice „hotovosti" tak, aby zahrnovala zlato, a zvolením mechanismu, jehož součásti lze aktem v přenesené pravomoci pružně měnit s ohledem na nové trendy a technologie, přihlíží návrh k nejnovějšímu vývoji a prokazuje odhodlání EU zabývat se možnými budoucími únikovými cestami, které se využívají k převodu hodnoty. Navrhované sankce za neprovedení ohlášení ponechávají členským státům možnost uvážit přijetí opatření, která pokládají za nezbytná k dosažení cílů. Existuje riziko, že vzhledem ke svým vlastnostem budou na převod hodnoty přes vnější hranice pro účely financování nezákonných činnosti používány předplacené karty. V souladu se zásadami zlepšování právní úpravy by možnému budoucímu zahrnutí některých předplacených karet do působnosti nařízení prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci mělo, vzhledem k jejich zákonnému používání, předcházet hodnocení důkazů této hrozby, vymahatelnosti v praxi a proporcionality.

- **Volba nástroje**

Vhodným právním nástrojem k dosažení cíle a potřebné úrovně harmonizace je nařízení.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Rozsáhlé hodnocení *ex post* původního nařízení o kontrolách peněžní hotovosti v roce 2015[12] určilo řadu oblastí, v nichž by bylo možno uvážit zlepšení:

- zahrnutí pohybu peněžní hotovosti prostřednictvím pošty a nákladní dopravy přes vnější hranice EU do oblasti působnosti nařízení,
- rozšíření a harmonizace možností týkajících se výměny informací mezi členskými státy:
  a) zahrnutím všech informací o kontrolách peněžní hotovosti (včetně dobrovolných ohlášení nevyvolávajících podezření) a
  b) stanovením jednoznačných postupů a poskytnutím účinných nástrojů pro výměnu informací,

[12] Vložit odkaz na hodnocení

- výslovná možnost používat informace z ohlášení peněžní hotovosti pro daňové účely, včetně boje proti daňovým podvodům a únikům,
- sbližování sankcí uplatňovaných členskými státy EU při kontrolách peněžní hotovosti na vnějších hranicích EU,
- zjednodušení postupu výměny ohlášení peněžní hotovosti, co se týká finančních zpravodajských jednotek,
- změna definice peněžní hotovosti tak, aby zahrnovala zlato a drahokamy, a
- vývoj mechanismu k zajištění dostatečné a jednotné úrovně uplatňování v členských státech.

Tyto oblasti byly analyzovány v následném posouzení dopadů.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Veřejná konzultace se zúčastněnými stranami ohledně jednotlivých možností politiky[13] byla vedena na platformě EUSurvey. Počet obdržených odpovědí byl omezený, obecně však jsou přijatými možnostmi možnosti, které respondenti hodnotili kladně, s výjimkou rozšíření definice „hotovosti“, proti níž vznesla mírná většina námitky. Cílené konzultace však přinesly jiný výsledek (viz níže), o němž Komise usuzovala, že má prvořadý význam. Aspekty subsidiarity vedly Komisi k závěru, že by bylo nejvhodnější přenechat opatření k zvýšení informovanosti členským státům s podporou Komise. Respondenti upřednostňovali možnost pravidelné výměny údajů z ohlášení peněžní hotovosti pro daňové účely, v průběhu posuzování dopadů však byly vysloveny právní pochybnosti a tuto možnost nebylo možno v návrhu sledovat.

Mezi celními orgány, policejními orgány a finančními zpravodajskými jednotkami ve všech členských státech se uskutečnily cílenější konzultace ohledně možnosti rozšířit definici peněžní hotovosti nad rámec oběživa a převoditelných nástrojů na doručitele. Reakce (72 z 27 členských států) byly obecně kladné a navrhovaly, aby přijatý přístup umožňoval snadnou změnu seznamu takovýchto prostředků k uchovávání hodnoty. Komise navrhuje řídit se tímto doporučením a rozšířit definici „peněžní hotovosti“, přičemž je v návrhu stanoven seznam hlavních kategorií s příslušnými prvky uvedenými v příloze, kterou lze aktem v přenesené pravomoci snadno pozměnit s cílem zohlednit změny a zajistit, aby nařízení obstálo v budoucnu, a současně je umožněn dohled ze strany Evropského parlamentu a Rady.

Od doby vstupu původního nařízení o kontrolách peněžní hotovosti v platnost je Komise v pravidelném kontaktu s národními odborníky v oblasti kontrol peněžní hotovosti. Tito odborníci poskytli v průběhu let cenné vstupní údaje, které byly při vypracovávání tohoto návrhu zohledněny.

- **Posouzení dopadů**

Bylo provedeno posouzení dopadů[14] a Výbor pro kontrolu regulace vydal kladné stanovisko[15].

[13] Souhrnná zpráva o konzultaci viz: vložit odkaz
[14] Shrnutí viz: vložit odkaz. Úplné znění viz: vložit odkaz.
[15] Vložit odkaz.

Možnosti, které byly zvoleny k odstranění zjištěných problémů, jsou slučitelné a významně by zlepšily fungování stávajícího nařízení o kontrolách peněžní hotovosti, aniž by vytvářely zbytečnou administrativní zátěž. To by bylo zajištěno:

- řádným provedením doporučení FATF č. 32 o kurýrech převážejících hotovost prostřednictvím opatření, která jsou založena na oznamování peněžní hotovosti v zásilkách přepravovaných nákladní dopravou nebo v kurýrních zásilkách a která ve spojení s odpovídajícími kontrolami a hodnocením zajistí přehled a kontrolu bez dodatečné zátěže plynoucí ze systematického ohlašování,
- zjednodušením a poskytnutím vysvětlení s ohledem na výměnu údajů, určením příslušných subjektů a postupu, který se má používat,
- výslovným umožněním toho, aby byly na základě vnitrostátních právních předpisů zadrženy částky pod prahovou hodnotou, a to s dostatečně vysokou prahovou hodnotou pro přijetí opatření,
- přepracováním definice „peněžní hotovosti“ na základě objektivních prvků, která však obstojí do budoucna, a to v důsledku možnosti zahrnout nové prvky prostřednictvím legislativy v přenesené pravomoci pod dohledem Rady a Parlamentu,
- přenecháním odpovědnosti za sankce členským státům, které by měly Komisi oznámit platné vnitrostátní předpisy a veškeré změny, a
- formálním schválením řady jiných podpůrných prvků, jako je poskytování statistických údajů, harmonizovaný formulář ohlášení a podávání zpráv o změnách sankcí za neprovedení ohlášení, jež byly doposud většinou dobrovolné, což zaručí kvalitu budoucích hodnocení a větší právní jistotu u zúčastněných stran.

Co se týká administrativní zátěže a nákladů, opatření se týkají částek peněžní hotovosti ve výši 10 000 EUR nebo více, které jsou přepravovány přes vnější hranice EU, a to buď fyzickými osobami, nebo jako náklad/pošta, což je způsob dopravy, který podniky využívají jen velmi zřídka. V současnosti musí podat ohlášení fyzická osoba doprovázející zásilku peněžní hotovosti. Zkušenosti ukazují, že si profesionální kurýři jsou dobře vědomi svých povinností a že je velkou měrou dodržují. Nová oznamovací povinnost v případě zásilek peněžní hotovosti přepravovaných poštou / nákladní dopravou má orgánům umožnit provádět kontroly a v případě potřeby si vyžádat dokumentaci. Neexistuje systematická povinnost podat ohlášení a orgány mohou jednat dle vlastního uvážení (např. v případě zásilek mezi bankami). Očekává se, že vzhledem k poměrné vzácnosti tohoto druhu dopravy a navrhovanému přístupu bude dopad na profesionální kurýry minimální. Neočekávají se žádné zvláštní dopady na malé a střední podniky či mikropodniky.

- **Základní práva**

Plánovaná opatření budou mít pravděpodobně dopad na níže uvedená práva, která jsou zakotvena v následujících článcích Listiny základních práv EU (dále jen „Listina“):

- respektování soukromého a rodinného života a obydlí (článek 7 Listiny),
- ochrana osobních údajů (článek 8 Listiny),
- svoboda podnikání (článek 16 Listiny) a
- právo na vlastnictví (článek 17 Listiny).

Na tato práva má dopad řada opatření: občané musí případně podat ohlášení a poskytnout osobní údaje, které budou zaznamenány, zpracovány a předány jiným orgánům, bude shromažďováno více informací než v rámci stávajícího systému, v případech podezření na trestnou činnost v souvislosti s převáženými částkami mohou orgány rozhodnout o dočasném zadržení peněžní hotovosti, což bude mít dopad na právo na vlastnictví.

Článek 52 Listiny upřesňuje, že každé omezení výkonu práv a svobod musí být stanoveno zákonem, respektovat podstatu těchto práv a svobod, odpovídat cílům obecného zájmu, které uznává Unie, a musí být přiměřené.

Stávající návrh stanoví právní základ a sleduje cíle obecného zájmu. Poskytuje řadu záruk, co se týká použití těchto údajů, včetně povinnosti příslušných orgánů (které jednají jako správci) zajistit bezpečnost údajů, zacházet s nimi tak, aby bylo zachováno služební tajemství, a dodržovat účelové omezení a stanovenou dobu uchovávání.

Opatření usilují o náležitou rovnováhu mezi dotyčnými právy a oprávněnými zájmy společnosti, a to přijetím přístupu, který je účinný (dosahuje cíle), přičemž se však pokud možno co nejméně dotýká práv.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné významné důsledky pro rozpočet Evropské unie.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Komise bude sledovat provádění nařízení a jeho uplatňování v úzké spolupráci s členskými státy. Nepřetržité a soustavné sledování umožní určit, zda je nařízení uplatňováno podle očekávání a zda včas řeší problémy. Za účelem sledování navrhovaných ukazatelů budou shromažďovány faktické údaje (tj. statistické údaje o registrovaných ohlášeních předávané Komisi, informace o kontrolách v případech, kdy je podáno ohlášení, informace o kontrolách v případě neprovedení ohlášení a výsledcích těchto kontrol a statistické údaje o sankcích za neprovedení ohlášení), které poskytnou základ pro budoucí hodnocení nařízení.

Návrh stanoví, že Komise podá Parlamentu a Radě hodnotící zprávu pět let od vstupu nařízení v platnost a poté co pět let. Hodnocení posoudí, nakolik bylo dosaženo cílů nařízení.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1 stanoví cíle návrhu a objasňuje, že záměrem je zavést paralelu se směrnicí o boji proti praní peněz, pokud jde o pohyby peněžní hotovosti přes vnější hranice.

Článek 2 obsahuje řadu definic, zejména definici toho, co se rozumí „peněžní hotovostí“. S cílem zohlednit změny v chování pachatelů trestné činnosti, kteří se snaží vyhnout ohlašovací povinnosti, zavádí čtyři obecné kategorie: oběživo, převoditelné nástroje na doručitele, komodity používané jako vysoce likvidní prostředky k uchovávání hodnoty a předplacené karty. Prvky druhé, třetí a čtvrté kategorie jsou popsány v příloze, kterou lze pozměnit aktem v přenesené pravomoci pod dohledem Rady a Evropského parlamentu. Důvodem toho přístupu je skutečnost, že pachatelé trestné činnosti, kteří se snaží vyhnout povinnosti ohlásit peněžní hotovost, ji někdy přeměňují na vzácné komodity, jako jsou zlaté mince. Budou-li zlaté mince a slitky s vysokou ryzostí kontrolovány, jak se navrhuje, mohou pachatelé trestné činností hledat jiné způsoby obcházení ve formě jiných komodit.

Je nezbytné, aby bylo možno opatření reagující na toto chování přijímat rychle, pokud prokazatelně vznikne takováto potřeba. Při zvažování změn přílohy uváží Komise tuto potřebu s ohledem na snadné uplatňování v praxi, kdy příslušné orgány musí mít technické prostředky k rychlému určení povahy komodity a její hodnoty, a na přiměřenost opatření z hlediska základních práv.

V čl. 2 odst. i) se pojem „trestná činnost“ vymezuje odkazem na činnosti uvedené v čl. 3 odst. 4 směrnice (EU) 2015/849. Navíc se navrhuje definice „trestná činnost“ pro účely kriminalizace praní peněz (návrh na poznámku pod čarou do směrnice z 21. prosince 2016 o boji proti praní peněz prostřednictvím trestního práva (COM (2016) 826 final). Po přijetí směrnice o boji proti praní peněz prostřednictvím trestního práva spoluzákonodárci Komise posoudí, zda bude nezbytné revidovat směrnici (EU) 2015/849 s cílem sjednotit definici „trestná činnost“ s definicí uvedenou ve směrnici o boji proti praní peněz prostřednictvím trestního práva.

Článek 3 vyžaduje, aby fyzické osoby ohlašovaly částky v hodnotě 10 000 EUR nebo více, a upřesňuje způsob provádění ohlášení (písemně nebo elektronicky, za použití formuláře stanoveného v souladu s čl. 15 písm. a)) a údaje, které bude nutno poskytnout.

Článek 4 ukládá oznamovací povinnost v případě peněžní hotovosti bez doprovodu vlastníka (například peněžní hotovosti v zásilkách přepravovaných nákladní dopravou nebo v poštovních balících), což příslušným orgánům, které se setkají se zásilkou peněžní hotovosti v hodnotě 10 000 EUR nebo více, umožní postupovat dle vlastního uvážení a odesílatele, zamýšleného příjemce nebo jejich zástupce požádat, aby podali ohlášení. Tento přístup zajišťuje, aby mohly orgány získat úplné údaje, aniž by bylo nutno ukládat zátěž spojenou se systematickým ohlašováním, například v případě zásilek mezi uznanými finančními institucemi. Stejně jako v případě ohlášení podle článku 3 se navrhuje, aby byla tato ohlášení za účelem oznámení podána písemně nebo elektronicky, za použití formuláře stanoveného v souladu s čl. 15 písm. a).

Článek 5 svěřuje příslušným orgánům kontrolní pravomoci a upřesňuje, že v případě porušení předpisů, kdy nebylo ohlášení provedeno, jsou oprávněny vyhotovit ohlášení z úřední pravomoci.

Článek 6 orgánům umožňuje zaregistrovat údaje o pohybu peněžních částek nedosahujících prahové hodnoty pro ohlášení nebo oznámení. Vzhledem k dopadu na základní práva, zejména v souvislosti s dočasným zadržením peněžní hotovosti podle článku 7 podléhá jakékoli opatření dostatečně vysoké prahové hodnotě a současně musí existovat náznaky trestné činnosti. Použije se definice „trestné činnosti“ uvedená ve směrnici o boji proti praní peněz (praní peněz, financování terorismu nebo predikativní trestné činy, jako jsou daňové trestné činy).

Článek 7 orgánům umožňuje zadržet dočasně peněžní hotovost v případě, že bylo nutné ohlášení nebo oznámení, nebylo však provedeno, nebo bez ohledu na částku v případě, že existují náznaky trestné činnosti. Podrobná opatření v souvislosti s tímto zadržením budou stanovena ve vnitrostátních právních předpisech, je však důležité zdůraznit, že se jedná o striktně konzervativní správní opatření, jehož jediným cílem je umožnit příslušným orgánům zadržet peněžní hotovost mezi okamžikem, kdy zjistí anomálii, a okamžikem, kdy ostatní orgány, například finanční zpravodajská jednotka nebo soudní orgány, rozhodnou, zda pro další šetření existují dostatečné důvody, a peněžní hotovost zajistí na základě soudního rozhodnutí, nebo ji uvolní. Jakékoli takovéto dočasné zadržení musí být odůvodněno odkazem na konkrétní okolnosti a podléhá účinnému opravnému prostředku podle vnitrostátního práva. Pokud soudní orgány nerozhodnou ve lhůtě stanovené pro dobu dočasného zadržení, nebo pokud rozhodnou o tom, že pro další zadržování peněžní

hotovosti není důvod, měla by být peněžní hotovost dána ohlašovateli k dispozici neprodleně.

Článek 8 vyžaduje, aby příslušné orgány předávaly informace získané podle článků 3 a 4, čl. 5 odst. 3 nebo článku 6 aktivně finanční zpravodajské jednotce; nepostačuje pouhé zpřístupnění těchto informací finanční zpravodajské jednotce. Informace musí být předávány podle technických pravidel stanovených v souladu s čl. 15 písm. c).

Článek 9 umožňuje výměnu informací mezi příslušnými orgány, tj. celními orgány a ostatními orgány, které členské státy určí za účelem uplatňování nařízení (např. pohraniční stráž, daňové orgány atd.). Vzhledem k nadnárodní povaze praní peněz a financování terorismu a skutečnosti, že je možné do Unie vstoupit nebo ji opustit přes jeden členský stát a poté se pohybovat bez dalších kontrol, je pro účely analýzy rizik a předcházení rizikům nezbytně nutné, aby informace o porušení předpisů (neprovedení ohlášení, ohlášení z úřední pravomoci nebo náznaky trestné činnosti) byly zpřístupněny příslušným orgánům v ostatních členských státech. Příslušné orgány by měly mít rovněž možnost zpřístupnit tyto informace ostatním orgánům, které jsou pověřeny vyšetřováním trestné činnosti, jak je vymezena v návrhu, nejsou však přímo určeny jako „příslušné orgány“, například policejním orgánům nebo (za účelem odhalování daňových trestných činů a přijímání příslušných opatření) daňovým orgánům. Komise by měla být informována o náznacích trestné činnosti, která může poškodit finanční zájmy Unie. Mezi příslušnými orgány v témže členském státě a v ostatních členských státech by měly být vyměňovány i anonymizované údaje pro analýzu rizik a výsledky analýzy rizik v případě, že tyto orgány rozhodnou, že hrozba představuje vysoké riziko kdekoli v Unii. Informace je nutno vyměňovat podle technických pravidel stanovených v souladu s čl. 15 písm. c) a za použití formuláře stanoveného podle čl. 15 písm. d).

Článek 10 umožňuje výměnu informací se třetími zeměmi, s výhradou souhlasu orgánů, které údaje získaly původně, a dodržení všech vnitrostátních a unijních předpisů týkajících se předávání osobních údajů do třetích zemí.

Článek 11 upřesňuje, že příslušné orgány, které získají údaje podle tohoto nařízení, jednají jako správci získaných osobních údajů a že se na veškeré údaje získané podle tohoto nařízení vztahuje služební tajemství a že musí být náležitě chráněny. Informace lze sdělit pouze tehdy, umožňují-li to vnitrostátní právní předpisy, zejména v souvislosti s probíhajícím soudním řízením.

Článek 12 omezuje zpracovávání osobních údajů pro účely předcházení trestné činnosti a boje proti ní. Tento článek stanoví rovněž dobu uchovávání údajů z ohlášení, která má činit pět let.

Článek 13 stanoví sankce za nesplnění ohlašovací povinnosti. Novým prvkem je povinnost členských států informovat Komisi o případných změnách jejich předpisů o sankcích poté, co nařízení vstoupilo v platnost. Členské státy mohou stanovit sankce libovolně, sankce by se však měly vztahovat pouze na neprovedení ohlášení podle nařízení a v tomto ohledu by měly být účinné, přiměřené a odrazující. Při ukládání sankce za neprovedení ohlášení by orgány neměly předpokládat nebo brát v potaz existenci či neexistenci predikativních trestných činů v souvislosti s neohlášenou peněžní hotovostí. Sankce nevylučuje potřebu zvláštního vyšetřování s ohledem na možnost trestných činů, což do oblasti působnosti nařízení nespadá. Při stanovení sankcí za neprovedení ohlášení by členské státy měly přihlédnout k příslušné judikatuře Soudního dvora Evropské unie a Evropského soudu pro lidská práva.

Článek 14 svěřuje Komisi pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, aby mohla změnit přílohu, která uvádí prvky definice „peněžní hotovosti“. Tato flexibilita je nezbytná, aby nařízení obstálo do budoucna a aby mohli tvůrci politik rychle reagovat na nové trendy v trestné činnosti a zohlednit nové mezinárodní standardy a osvědčené postupy. Jakákoli změna vyžaduje prokázání její nezbytnosti, přiměřený přístup, který zajišťuje, že příslušné orgány mohou prosazovat případné dodatky v praxi, a dohled ze strany Evropského parlamentu a Rady, jež mají pravomoc vznést námitku poté, co byly o přijetí takovéhoto aktu informovány, a mohou kdykoli přenesenou pravomoc zrušit. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci konzultuje Komise národní odborníky členských států v oblasti kontrol peněžní hotovosti s cílem vyžádat si od nich vstupní údaje.

Článek 15 svěřuje Komisi prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení opatření k zajištění jednotného uplatňování kontrol, a to mimo jiné vypracováním šablon formulářů pro ohlášení a oznámení, technických pravidel pro výměnu informací (což zahrnuje elektronický systém, který se bude používat) a pravidel a formátu pro poskytování anonymních statistických údajů o ohlášeních a porušeních předpisů Komisi ze strany členských států.

Článek 16 zřizuje Výbor pro kontroly peněžní hotovosti, jehož členy budou národní odborníci určení členskými státy a který bude Komisi nápomocen při vypracovávání prováděcích aktů.

Článek 17 se týká poskytování informací Komisi a upřesňuje, že členské státy poskytnou informace týkající se příslušných orgánů odpovědných za uplatňování nařízení o kontrolách peněžní hotovosti a sankcí ukládaných za neprovedení ohlášení. Členské státy by měly Komisi informovat rovněž o jejich případných následných změnách. Komisi by měly být anonymní statistické údaje poskytovány s četností, která bude určena v prováděcích předpisech, nejméně však jednou ročně.

Článek 18 se týká opatření v souvislosti s hodnocením a upřesňuje, že Komise zašle Evropskému parlamentu a Radě zprávu pět let od vstupu nařízení v platnost a poté co pět let.

Článek 19 zrušuje nařízení (ES) č. 1889/2005.

Článek 20 stanoví, že nařízení vstoupí v platnost dvacátým dnem po jeho přijetí. O jeho vstupu v platnost rozhodne normotvůrce.

2016/0413 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Unie nebo ji opouštějící a o zrušení nařízení (ES) č. 1889/2005

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 33 a 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[1],

s ohledem na stanovisko Výboru regionů[2],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Jednou z priorit Unie je prosazování harmonického, udržitelného a inkluzivního rozvoje vnitřního trhu jako prostoru, ve kterém se mohou zboží, osoby, služby a kapitál volně a bezpečně pohybovat.

(2) Opětovné zavedení nezákonných výnosů do ekonomiky a zneužití peněžních prostředků k financování nezákonných činností vedou k narušení a nespravedlivému konkurenčnímu znevýhodnění občanů a podniků dodržujících právní předpisy, a mohou tudíž ohrozit fungování vnitřního trhu. Navíc to podporuje trestnou a teroristickou činnost, což ohrožuje bezpečnost občanů Unie. Unie proto přijala opatření na svou ochranu.

(3) Jedním z hlavních pilířů uvedených opatření byla směrnice Rady 91/308/EHS[3], která stanovila řadu opatření a povinností finančních institucí, právnických osob a některých profesí, co se týká mimo jiné transparentnosti, vedení záznamů a zásady „poznej svého zákazníka“, a povinnost oznamovat podezřelé transakce vnitrostátním finančním zpravodajským jednotkám, které jsou zřízeny jako centra pro posuzování těchto transakcí, jednání s protějšky v ostatních zemích a v případě potřeby kontaktování soudních orgánů. Směrnice byla od té doby pozměněna a nahrazena následnými

[1] Úř. věst. C , , s. .
[2] Úř. věst. C , , s. .
[3] Směrnice Rady 91/308/EHS ze dne 10. června 1991 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz (Úř. věst. L 166, 28.6.1991, s. 77).

opatřeními. V současnosti jsou ustanovení pro předcházení praní peněz obsažena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849[4].

(4) Vzhledem k nebezpečí, že uplatňování směrnice 91/308/EHS povede k větším pohybům peněžní hotovosti k nezákonným účelům, což by mohlo představovat hrozbu pro finanční systém a vnitřní trh, byla zmíněná směrnice doplněna nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005[5]. Cílem uvedeného nařízení je předcházet praní peněz a financování terorismu a odhalovat je, a to stanovením systému kontrol vztahujících se na fyzické osoby, které vstupují do Unie nebo ji opouštějí a které mají u sebe peněžní hotovost nebo převoditelné nástroje na doručitele v hodnotě 10 000 EUR nebo více, či ekvivalent této hodnoty v jiných měnách.

(5) Nařízení (ES) č. 1889/2005 zavedlo ve Společenství mezinárodní standardy v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, které vypracoval Finanční akční výbor (FATF).

(6) Směrnice (EU) 2015/849 identifikuje a popisuje řadu druhů trestné činnosti, jejichž výnosy mohou být předmětem praní peněz nebo být použity k financování terorismu. Výnosy z této trestné činnosti jsou za účelem praní peněz či použití k financování terorismu často přepravovány přes vnější hranice Unie. Nařízení by mělo vzít toto v úvahu a stanovit systém pravidel, která kromě toho, že jako taková přispívají k předcházení praní peněz a financování terorismu, usnadňují odhalování a vyšetřování trestné činnosti uvedené ve směrnici (EU) 2015/849.

(7) Finanční akční výbor (FATF), který byl zřízen na summitu G7 v Paříži v roce 1989, je mezivládní orgán, jenž stanoví normy a prosazuje účinné provádění právních, regulačních a operativních opatření určených k boji proti praní peněz, financování terorismu a dalším souvisejícím hrozbám pro integritu mezinárodního finančního systému. Řada členských států je členy FATF, nebo je ve FATF zastoupena prostřednictvím regionálních orgánů. Unie je ve FATF zastoupena Komisí a zavázala se k účinnému provádění jeho doporučení. Na úrovni FATF doporučení č. 32 o kurýrech přepravujících hotovost stanoví, že je třeba zavést pravidla pro přiměřené kontroly přeshraničních pohybů hotovosti.

(8) V důsledku lepších poznatků o mechanismech, které se využívají k převodu nezákonně nabyté hodnoty přes hranice, a následných změn doporučení FATF, změn právního rámce, který byl zaveden směrnicí (EU) 2015/849, jakož i rozvoje nových osvědčených postupů a na základě hodnocení stávajících právních předpisů by ustanovení nařízení (ES) č. 1889/2005 měla tento vývoj zohledňovat. Vzhledem k rozsáhlosti změn, které budou zapotřebí, by mělo být zmíněné nařízení zrušeno a nahrazeno novým nařízením.

(9) Tímto nařízením není dotčena možnost členských států zavést dodatečné vnitrostátní kontroly pohybu peněžní hotovosti uvnitř Unie, jsou-li tyto kontroly v souladu se základními svobodami Unie, zejména s články 63 a 65 Smlouvy o fungování Evropské unie.

(10) Toto nařízení se netýká opatření, která přijaly Unie nebo členské státy a která omezují pohyb kapitálu v případě vážných poruch fungování hospodářské nebo měnové unie

[4] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

[5] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005 ze dne 26. října 2005 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 9).

podle článku 66 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo v případě náhlé krize platební bilance podle článků 143–144 téže smlouvy.

(11) Vzhledem ke své přítomnosti na vnějších hranicích Unie, svým odborným znalostem týkajícím se provádění kontrol cestujících a nákladu při překračování vnějších hranic a zkušenostem získaným s uplatňováním nařízení (ES) č. 1889/2005 by pro účely tohoto nařízení měly jako příslušné orgány jednat i nadále celní orgány. Členské státy by současně měly mít i nadále možnost určit jiné vnitrostátní orgány, které jsou přítomny na vnějších hranicích, aby jednaly jako příslušné orgány.

(12) Jedním z klíčových pojmů použitých v tomto nařízení je „peněžní hotovost“, která by měla být definována tak, aby zahrnovala čtyři kategorie: oběživo, převoditelné nástroje na doručitele, komodity používané jako vysoce likvidní prostředky k uchovávání hodnoty a určité typy předplacených karet. Vzhledem ke svým vlastnostem se budou určité převoditelné nástroje na doručitele, komodity používané jako vysoce likvidní prostředky k uchovávání hodnoty, jakož i předplacené karty, které nejsou spojeny s bankovním účtem, pravděpodobné používat místo oběživa jako anonymní prostředky k převodu hodnoty přes vnější hranice, jež nelze sledovat pomocí klasického systému dohledu ze strany orgánů veřejné moci. Toto nařízení by mělo stanovit základní prvky definice „peněžní hotovosti“, přičemž by Komise měla mít současně možnost nepodstatné prvky změnit v reakci na snahy pachatelů trestné činnosti a jejich společníků obejít opatření, které kontroluje pouze jeden druh vysoce likvidního prostředku k uchovávání hodnoty, tím, že přes vnější hranice převážejí jiný druh. Jsou-li zjištěny důkazy o takovémto chování ve značném rozsahu, je nezbytné přijmout rychle opatření k nápravě situace.

(13) Převoditelnými nástroji na doručitele jsou finanční nástroje, které fyzickému držiteli umožňují požadovat vyplacení určité finanční částky, aniž by byl zaregistrován nebo aniž by bylo uvedeno jeho jméno. Tyto nástroje lze snadno použít k převodu potenciálně značné hodnoty a vykazují hlavní podobnosti s oběživem, pokud jde o riziko zneužití, likviditu a anonymitu.

(14) Komoditami, které se používají jako vysoce likvidní prostředky k uchovávání hodnoty, je zboží, které představuje vysoký poměr mezi hodnotou a objemem a pro něž existuje snadno dostupný mezinárodní obchodní trh, jenž umožňuje jeho přeměnu na oběživo, a to s nízkými transakčními náklady. Tyto komodity se většinou vyskytují ve standardizované formě, která umožňuje rychle ověřit jejich hodnotu.

(15) Předplacenými kartami jsou karty neuvádějící jméno, které slouží k uchovávání peněžní hodnoty nebo finančních prostředků, jež lze použít k platebním transakcím, k pořízení zboží nebo služeb nebo k výměně za oběživo a které nejsou spojeny s bankovním účtem. Často se používají pro různé zákonné účely a některé z těchto nástrojů také představují jasný společenský zájem. Předplacené karty jsou snadno převoditelné a dají se použít na převod značné hodnoty přes vnější hranice. Je proto třeba předplacené karty zahrnout do definice peněžní hotovosti. Tak se zajistí možnost rozšířit opatření na určité typy předplacených karet, pokud je to odůvodněno a s náležitým ohledem na proporcionalitu a vymahatelnost v praxi.

(16) Fyzickým osobám vstupujícím do Unie nebo ji opouštějícím by měla být uložena ohlašovací povinnost za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu. Aby nebyl nepatřičně omezen volný pohyb ani uložena přílišná zátěž občanům a orgánům v souvislosti se správními formalitami, měla by se na tuto povinnost vztahovat prahová hodnota ve výši 10 000 EUR nebo její ekvivalent ve formě komodit používaných jako vysoce likvidní prostředek k uchovávání hodnoty, převoditelných nástrojů na

doručitele, hodnoty předplacených karet či jiného oběživa. Tato povinnost by se měla vztahovat na fyzické osoby, které mají tyto částky u sebe, ve svých zavazadlech nebo ve vozidle, v němž překračují vnější hranici. Mělo by se vyžadovat, aby tyto osoby předložily peněžní hotovost příslušným orgánům ke kontrole.

(17) Co se týká pohybu peněžní hotovosti, která není doprovázena vlastníkem, odesílatelem, zamýšleným příjemcem nebo jejich zástupcem, například peněžní hotovosti vstupující do Unie nebo ji opouštějící v poštovních balících, kurýrních zásilkách, v zavazadle bez doprovodu nebo jako náklad v kontejneru, příslušné orgány na vnější hranici by měly mít pravomoc odesílatele nebo příjemce či jejich zástupce požádat, aby podali ohlášení za účelem oznámení. Toto oznámení by mělo zahrnovat řadu prvků, například původ, místo určení, ekonomický původ a zamýšlené použití finančních prostředků, které nejsou obsaženy v obvyklé dokumentaci předkládané celním orgánům, jako jsou přepravní doklady a celní prohlášení. To příslušným orgánům umožní provést analýzu rizik a soustředit své úsilí na zásilky, které podle jejich názoru představují nejvyšší riziko, přičemž nejsou současně uloženy další systematické formality. Oznamovací povinnost by měla podléhat prahové hodnotě, která je stejná jako v případě peněžní hotovosti převážené fyzickými osobami.

(18) Dosažení cílů tohoto nařízení vyžaduje, aby byla zaznamenána řada standardizovaných údajů týkajících se pohybu peněžní hotovosti, jako jsou osobní údaje vlastníka, příjemce, ekonomický původ a zamýšlené použití peněžní hotovosti.

(19) Co se týká ohlašovací a oznamovací povinnosti, příslušným orgánům by měla být svěřena pravomoc provádět veškeré potřebné kontroly osob, jejich zavazadel, vozidla použitého k překročení vnější hranice, a zásilek nebo schránek bez doprovodu vlastníka, které překračují hranice a které mohou obsahovat peněžní hotovost, nebo dopravních prostředků, které je přepravují. V případě nesplnění povinností by měly příslušné orgány vyhotovit ohlášení z úřední pravomoci za účelem následného sdělení příslušných informací ostatním orgánům.

(20) Pokud orgány odhalí částky peněžní hotovosti nižší než prahová hodnota, existují však náznaky, že peněžní hotovost může souviset s trestnou činností, jak je vymezena v tomto nařízení, měly by mít příslušné orgány možnost zaznamenat základní informace o osobách převážejících peněžní hotovost, například údaje o jejich totožnosti a státní příslušnosti, a údaje týkající se použitého dopravního prostředku, například typ vozidla, místo odjezdu a místo určení.

(21) Tyto informace by měly být předány finanční zpravodajské jednotce dotyčného členského státu. Tyto jednotky jsou určeny jako ústřední prvky v boji proti praní peněz a financování terorismu, které přijímají a zpracovávají informace z různých zdrojů, například od finančních institucí, a analyzují je s cílem určit, zda existují důvody pro další vyšetřování, jež nemusí být zřejmé příslušným orgánům, které přijímají ohlášení a provádějí kontroly podle tohoto nařízení.

(22) Odhalení částky nedosahující prahové hodnoty je v této souvislosti nanejvýš důležité v případech, kdy existují náznaky trestné činnosti. Mělo by být rovněž možné sdílet informace týkající se částek peněžní hotovosti nedosahujících prahové hodnoty v případech, kdy existují náznaky trestné činnosti, s příslušnými orgány v ostatních členských státech.

(23) Vzhledem ke skutečnosti, že k pohybům peněžní hotovosti, které podle tohoto nařízení podléhají kontrolám, dochází přes vnější hranice a že je obtížné jednat poté, co peněžní hotovost opustila místo vstupu nebo výstupu, a s ohledem na související riziko

i v případě nezákonného použití malých částek, by příslušné orgány měly mít možnost v určitých případech zajistit a dočasně zadržet peněžní hotovost s výhradou kontrol a posouzení: za prvé toho, zda nebyla splněna ohlašovací nebo oznamovací povinnost, a za druhé, zda existují náznaky trestné činnosti, a to bez ohledu na příslušnou částku nebo na skutečnost, zda je peněžní hotovost přepravována fyzickou osobou nebo zda není doprovázena vlastníkem. Vzhledem k povaze tohoto dočasného zajištění a zadržení a dopadu, který to může mít na volný pohyb a právo na vlastnictví, by doba zadržení měla být omezena na naprosto minimální čas, který ostatní příslušné orgány potřebují k zjištění, zda existují důvody pro další zásah, například vyšetřování či zajištění peněžní hotovosti na základě jiných právních nástrojů. K rozhodnutí o dočasném zadržení peněžní hotovosti podle tohoto nařízení by mělo být připojeno odůvodnění a měly by být přiměřeně popsány konkrétní faktory, které vedly k tomuto opatření. Není-li na konci lhůty přijato rozhodnutí o dalším zásahu nebo rozhodne-li příslušný orgán o tom, že pro další zadržování peněžní hotovosti není důvod, měla by být peněžní hotovost dána ohlašovateli k dispozici neprodleně.

(24) Je nezbytné, aby příslušné orgány, které shromažďují informace podle tohoto nařízení, je včas předávaly vnitrostátní finanční zpravodajské jednotce, aby je tato mohla analyzovat a porovnat s ostatními údaji, jak je stanoveno ve směrnici 2015/849.

(25) Pokud příslušné orgány zjistí nesplnění ohlašovací nebo oznamovací povinnosti nebo pokud mají k dispozici informace o trestné činnosti, měly by mít možnost tyto informace prostřednictvím vhodných kanálů sdílet s orgány příslušnými pro boj proti dotyčné trestné činnosti. Tato výměna údajů je přiměřená vzhledem ke skutečnosti, že osoby porušující ohlašovací povinnost, které byly zadrženy v jednom členském státě, by si pravděpodobně zvolily jiný členský stát vstupu nebo výstupu, ve kterém nemají příslušné orgány povědomí o předchozím porušení předpisů. Výměna těchto informací by v zájmu zajištění jednotného uplatňování v členských státech měla být povinná. Existují-li náznaky, že peněžní hotovost souvisí s trestnou činností, která by se mohla poškodit finanční zájmy Unie, byly by být tyto informace zpřístupněny i Komisi. V zájmu dosažení lepších preventivních a odrazujících účinků tohoto nařízení s ohledem na obcházení ohlašovací povinnosti by mezi členskými státy a Komisí mělo docházet rovněž k povinné výměně anonymizovaných údajů o rizicích a výsledcích analýzy rizik.

(26) Měla by být možná výměna informací mezi příslušným orgánem jednoho členského státu nebo Komisí a orgány třetí země s příslušnými zárukami. Tato výměna by měla být přípustná pouze tehdy, jsou-li dodrženy příslušné vnitrostátní a unijní předpisy týkající se základních práv a předávání osobních údajů, a po schválení orgány, které informace získaly. O výměně informací se třetími zeměmi podle tohoto nařízení by měla být informována Komise.

(27) Vzhledem k povaze shromažďovaných informací a oprávněnému očekávání ohlašovatelů, že s jejich osobními údaji a informacemi o částkách peněžní hotovosti dovážené do Unie nebo vyvážené z Unie bude zacházeno jako s důvěrnými údaji, by příslušné orgány měly poskytnout dostatečné záruky, pokud jde o dodržování služebního tajemství ze strany zaměstnanců, kteří mají přístup k informacím, a údaje náležitě chránit před neoprávněným přístupem, použitím nebo sdělením. Není-li v tomto nařízení nebo ve vnitrostátních právních předpisech stanoveno jinak, zejména v rámci soudního řízení, neměly by být informace sděleny bez svolení orgánu, který je získal. Na veškeré shromažďování, oznamování, předávání, sdělování a jiné zpracovávání osobních údajů spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení by se

měly vztahovat požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES[6] a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001[7].

(28) Pro účely analýzy prováděné finančními zpravodajskými jednotkami a s cílem umožnit orgánům v ostatních členských státech kontroly a prosazování ohlašovací povinnosti, zejména s ohledem na ohlašovatele, kteří se dříve dopustili porušení této povinnosti, je nutné, aby byly údaje z ohlášení uchovávány dostatečně dlouhou dobu, aby mohly příslušné orgány vést účinně vyšetřování. Zpracovávání osobních údajů podle tohoto nařízení slouží týmž účelům jako zpracovávání podle směrnice (EU) 2015/849. Podle této směrnice uchovávají finanční zpravodajské jednotky údaje, které jim poskytnou „povinné osoby“, po dobu pěti let. V zájmu účinné kontroly a prosazování ohlašovací povinnosti by měla být doba uchovávání údajů z ohlášení sladěna s lhůtou stanovenou ve směrnici (EU) 2015/849.

(29) Na podporu dodržování předpisů a s cílem odrazovat od jejich obcházení by členské státy měly zavést sankce za nedodržení ohlašovací nebo oznamovací povinnosti. Sankce by se měly použít pouze v případě neprovedení ohlášení nebo oznámení podle tohoto nařízení a neměly by brát v potaz trestnou činnost, která může s peněžní hotovostí případně souviset, což může být předmětem dalšího vyšetřování a opatření, jež do oblasti působnosti tohoto nařízení nespadají. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující a neměly by jít nad rámec toho, co je nezbytné na podporu dodržování předpisů.

(30) V zájmu zajištění jednotného uplatňování kontrol a účinného zpracování, předávání a analýzy ohlášení ze strany příslušných orgánů by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o přijetí šablony formulářů pro ohlášení a oznámení, určení kritérií společného rámce pro řízení rizik, stanovení technických pravidel a postupů a šablony formulářů, které se mají používat k výměně informací s ohledem na ohlášení, a stanovení pravidel a formátu pro poskytování statistických údajů Komisi. To by mělo zahrnovat zavedení vhodných elektronických systémů. Pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011[8].

(31) Aby bylo možno rychle zohlednit budoucí změny mezinárodních standardů stanovených například Finančním akčním výborem nebo se zabývat obcházením tohoto nařízení využíváním likvidních prostředků k uchovávání hodnoty, na něž se definice „peněžní hotovosti“ nevztahuje, měla by být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny této definice. Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravné práce uspořádala vhodné konzultace včetně konzultací na odborné úrovni a aby byly tyto konzultace vedeny v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016[9]. Zejména v zájmu zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států, přičemž

---

[6] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

[7] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

[8] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

[9] Odkaz na Úř. věst. [L 123/1]

odborníci těchto dvou orgánů mají systematický přístup na zasedání odborných skupin Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(32) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu nadnárodního rozsahu praní peněz a financování terorismu a specifik vnitřního trhu a jeho základních svobod, jež lze plně uplatňovat pouze tehdy, je-li zajištěno, že s ohledem na peněžní hotovost překračující vnější hranice Unie není na základě vnitrostátních právních předpisů uloženo příliš rozdílné zacházení, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.

(33) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané článkem 6 Smlouvy o Evropské unii a převzaté Listinou základních práv Evropské unie, zejména její hlavou II.

(34) V souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal stanovisko[10],

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1
Předmět

Toto nařízení zavádí systém kontrol s ohledem na peněžní hotovost vstupující do Unie nebo ji opouštějící, který doplňuje právní rámec pro předcházení praní peněz a financování terorismu stanovený ve směrnici (EU) 2015/849.

Článek 2
Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

   a) „peněžní hotovostí“ se rozumí:

      – oběživo,

      – převoditelné nástroje na doručitele uvedené v příloze I,

      – komodity používané jako vysoce likvidní prostředky k uchovávání hodnoty uvedené v příloze I,

      – předplacené karty uvedené v příloze I;

   b) „vstupující do Unie nebo ji opouštějící“ se rozumí příchod z území, na něž se nevztahuje článek 355 Smlouvy o fungování Evropské unie, na území, na něž se vztahuje článek 355 uvedené Smlouvy, nebo opuštění území, na něž se vztahuje článek 355 zmíněné smlouvy, na území, na něž se článek 355 uvedené smlouvy nevztahuje;

   c) „oběživem“ se rozumí bankovky a mince, jež jsou v oběhu jako prostředek směny, nebo které byly v oběhu jako prostředek směny a dosud mohou být u finančních institucí nebo centrálních bank vyměněny za bankovky a mince, jež jsou v oběhu jako prostředek směny,

[10] Úř. věst. C , , s. .

d) „převoditelným nástrojem na doručitele“ se rozumí jiný nástroj než oběživo, který držitele opravňuje požadovat určitou finanční částku při předložení tohoto nástroje, aniž by musel prokázat svou totožnost či nárok na tuto částku;

e) „komoditami používanými jako vysoce likvidní prostředky k uchovávání hodnoty“ se rozumí zboží, které představuje vysoký poměr mezi hodnotou a objemem a které lze prostřednictvím dostupných obchodních trhů snadno přeměnit na oběživo, přičemž transakční náklady jsou jen nízké;

f) „předplacenou kartou“ se rozumí karta neuvádějící jméno, která slouží k uchovávání peněžní hodnoty nebo finančních prostředků, jež lze použít k platebním transakcím, pořízení zboží nebo služeb nebo k výměně za oběživo, a která není spojena s bankovním účtem;

g) „příslušnými orgány“ se rozumějí celní orgány členských států a jakékoli jiné orgány zmocněné členskými státy k uplatňování tohoto nařízení;

h) „peněžní hotovostí bez doprovodu vlastníka“ se rozumí peněžní hotovost tvořící součást zásilky, kdy vlastník, odesílatel nebo zamýšlený příjemce peněžní hotovosti necestuje společně se zásilkou;

i) „trestnou činností“ se rozumí kterákoli z činností uvedených v čl. 3 odst. 4 směrnice (EU) 2015/849;

j) „finanční zpravodajskou jednotkou“ se rozumí subjekt zřízený v členském státě za účelem uplatňování článku 32 směrnice (EU) 2015/849.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 14 za účelem změn přílohy I s cílem zohlednit nové trendy v oblasti praní peněz nebo financování terorismu, jak jsou vymezeny v čl. 1 odst. 3, 4 a 5 směrnice (EU) 2015/849, nebo osvědčené postupy při předcházení praní peněz nebo financování terorismu či zamezit využívání převoditelných nástrojů na doručitele nebo komodit používaných jako vysoce likvidní prostředky k uchovávání hodnoty nebo předplacených karet ze strany pachatelů trestné činnosti k obcházení povinností stanovených v článcích 3 a 4.

Článek 3
Ohlašovací povinnost

1. Každá fyzická osoba, která vstupuje do Unie nebo ji opouští a má u sebe, ve svých zavazadlech nebo v dopravním prostředku peněžní hotovost v hodnotě 10 000 EUR nebo více, ohlásí tuto peněžní hotovost příslušným orgánům členského státu, přes který do Unie vstupuje nebo ji opouští, a předloží ji těmto orgánům ke kontrole. Ohlašovací povinnost se nepovažuje za splněnou, jsou-li poskytnuté informace nesprávné nebo neúplné nebo není-li peněžní hotovost předložena ke kontrole.

2. Ohlášení uvedené v odstavci 1 obsahuje informace o:

a) ohlašovateli, včetně jména a příjmení, adresy, data a místa narození a státní příslušnosti;

b) vlastníkovi peněžní hotovosti, včetně jména a příjmení, adresy, data a místa narození a státní příslušnosti;

c) zamýšleném příjemci peněžní hotovosti, včetně jména a příjmení, adresy, data a místa narození a státní příslušnosti;

d) částce a povaze peněžní hotovosti;

e) původu a zamýšleném použití peněžní hotovosti;

f) trase přepravy;

g) dopravním prostředku.

3. Informace se poskytují písemně nebo elektronicky za použití formuláře stanoveného podle čl. 15 písm. a). Potvrzená kopie se na žádost vydá ohlašovateli.

Článek 4
Oznamovací povinnost

1. Pokud do Unie vstupuje nebo ji opouští peněžní hotovost v hodnotě 10 000 EUR nebo více bez doprovodu vlastníka, mohou příslušné orgány členského státu, přes který peněžní hotovost do Unie vstupuje nebo ji opouští, na základě analýzy rizik odesílatele nebo příjemce či jejich zástupce požádat, aby podali ohlášení za účelem oznámení. Ohlašovací povinnost se nepovažuje za splněnou, jsou-li poskytnuté informace nesprávné nebo neúplné nebo není-li peněžní hotovost předložena ke kontrole.

2. Ohlášení pro účely oznámení uvedené v odstavci 1 obsahuje informace o:

a) ohlašovateli, včetně jména a příjmení, adresy, data a místa narození a státní příslušnosti;

b) vlastníkovi peněžní hotovosti, včetně jména a příjmení, adresy, data a místa narození a státní příslušnosti;

c) odesílateli peněžní hotovosti, včetně jména a příjmení, adresy, data a místa narození a státní příslušnosti;

d) příjemci nebo zamýšleném příjemci peněžní hotovosti včetně jména a příjmení, adresy, data a místa narození a státní příslušnosti;

e) částce a povaze peněžní hotovosti;

f) původu a zamýšleném použití peněžní hotovosti.

3. Informace se poskytují písemně nebo elektronicky za použití formuláře stanoveného podle čl. 15 písm. a). Potvrzená kopie se na žádost vydá ohlašovateli.

Článek 5
Pravomoci příslušných orgánů

1. Za účelem ověření splnění povinnosti stanovené v článku 3 mají příslušné orgány pravomoc provádět za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy kontroly fyzických osob, jejich zavazadel a dopravních prostředků.

2. Za účelem plnění oznamovací povinnosti stanovené v článku 4 mají příslušné orgány pravomoc provádět za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy kontroly veškerých zásilek, schránek nebo dopravních prostředků, které mohou obsahovat peněžní hotovost bez doprovodu vlastníka.

3. Není-li splněna povinnost podle článku 3 nebo oznamovací povinnost podle článku 4, vyhotoví příslušné orgány v písemné nebo elektronické podobě ohlášení z úřední

pravomoci, které obsahuje v možném rozsahu informace uvedené v čl. 3 odst. 2 nebo případně čl. 4 odst. 2.

4. Kontroly jsou založeny především na analýze rizik za účelem určení a vyhodnocení rizik a vypracování potřebných protiopatření a provádějí se na základě společného rámce pro řízení rizik v souladu s kritérii stanovenými podle čl. 15 písm. b).

Článek 6
Částky nedosahující prahové hodnoty

1. Pokud příslušné orgány zjistí, že určitá fyzická osoba vstupuje do Unie nebo ji opouští s peněžní částkou nižší, než je prahová hodnota stanovená v článku 3, a že na základě analýzy rizik existují náznaky, že tato peněžní hotovost souvisí s trestnou činností, zaznamenají tyto informace, jméno a příjmení, adresu, datum a místo narození a státní příslušnost dotyčné osoby a informace o použitém dopravním prostředku.

2. Pokud příslušné orgány zjistí, že do Unie vstupuje nebo ji opouští zásilka peněžní hotovosti bez doprovodu vlastníka s částkou nižší, než je prahová hodnota stanovená v článku 4, a že na základě analýzy rizik existují náznaky, že tato peněžní hotovost souvisí s trestnou činností, zaznamenají tyto informace, jméno a příjmení, adresu, datum a místo narození a státní příslušnost odesílatele, zamýšleného příjemce nebo jejich zástupce a informace o použitém dopravním prostředku.

Článek 7
Dočasné zadržení peněžní hotovosti příslušnými orgány

1. Příslušné orgány mohou zajistit a dočasně zadržet peněžní hotovost na základě správního rozhodnutí v souladu s podmínkami stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech, pokud:

   a) není splněna povinnost stanovená v článku 3 nebo 4; nebo

   b) existují náznaky, že peněžní hotovost souvisí s trestnou činností, a to bez ohledu na skutečnost, zda ji přepravuje fyzická osoba nebo zda se jedná o peněžní hotovost bez doprovodu vlastníka.

2. K správnímu rozhodnutí uvedenému v odstavci 1 je připojeno odůvodnění, toto rozhodnutí je v době vydání sděleno dotčené osobě a podléhá účinnému opravnému prostředku v souladu s postupy stanovenými ve vnitrostátním právu.

3. Doba dočasného zadržení je důsledně omezena na čas potřebný k tomu, aby příslušné orgány zjistily, zda okolnosti případu odůvodňují další zadržení. Maximální doba dočasného zadržení je stanovena ve vnitrostátních právních předpisech, nesmí však být delší než 30 dnů. Není-li v této lhůtě přijato rozhodnutí o dalším zadržování peněžní hotovosti nebo je-li rozhodnuto, že okolnosti případu neodůvodňují další zadržování, je peněžní hotovost dána ohlašovateli k dispozici neprodleně.

Článek 8
Poskytování informací finanční zpravodajské jednotce

1. Příslušné orgány zaznamenají informace získané podle článků 3 a 4, čl. 5 odst. 3 nebo článku 6 a předají je finanční zpravodajské jednotce členského státu, ve kterém byly získány, v souladu s technickými pravidly stanovenými podle čl. 15 písm. c).

2. Informace uvedené v odstavci 1 jsou sděleny co nejdříve, nejpozději však do jednoho měsíce poté, co byly získány.

Článek 9
Výměna informací mezi příslušnými orgány a s Komisí

1. Příslušný orgán každého členského státu sdělí příslušným orgánům všech ostatních členských států elektronickými prostředky tyto informace:

   a) ohlášení z úřední pravomoci vyhotovená podle čl. 5 odst. 3;

   b) informace shromážděné podle článku 6;

   c) ohlášení získaná podle článků 3 nebo 4, existují-li náznaky, že peněžní hotovost souvisí s trestnou činností;

   d) anonymizované informace o rizicích a výsledky analýzy rizik.

2. Existují-li náznaky, že peněžní hotovost souvisí s trestnou činností, která by se mohla poškodit finanční zájmy Unie, jsou informace uvedené v odstavci 1 předány rovněž Komisi.

3. Příslušný orgán sdělí informace uvedené v odstavcích 1 a 2 v souladu s technickými pravidly stanovenými podle čl. 15 písm. c) a za použití formuláře stanoveného podle čl. 15 písm. d).

4. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 jsou sděleny co nejdříve, nejpozději však do jednoho měsíce poté, co byly získány.

Článek 10
Výměna informací se třetími zeměmi

1. Členské státy nebo Komise mohou v rámci vzájemné správní pomoci níže uvedené informace sdělit třetí zemi, s výhradou schválení příslušným orgánem, který údaje získal od ohlašovatele nebo jeho zástupce, a za předpokladu, že toto sdělení je v souladu s příslušnými vnitrostátními a unijními předpisy o předávání osobních údajů do třetích zemí:

   a) ohlášení z úřední pravomoci vyhotovená podle čl. 5 odst. 3;

   b) informace shromážděné podle článku 6;

   c) ohlášení získaná podle článků 3 nebo 4, existují-li náznaky, že peněžní hotovost souvisí s praním peněz nebo financováním terorismu.

2. Členské státy oznámí Komisi veškerá sdělení informací podle odstavce 1.

Článek 11
Služební tajemství a důvěrnost a bezpečnost údajů

1. Příslušné orgány zajistí bezpečnost údajů, které získaly v souladu s články 3, 4 a 6.

2. Na veškeré informace zaznamenané příslušnými orgány se vztahuje služební tajemství.

Článek 12

Ochrana osobních údajů a doby uchovávání

1. Příslušné orgány jednají jako správci osobních údajů, které získaly v souladu s články 3, 4 a 6.

2. Zpracovávání osobních údajů na základě tohoto nařízení se uskutečňuje pouze pro účely předcházení trestné činnosti a jejího potírání.

3. K osobním údajům získaným v souladu s články 3, 4 a 6 mají přístup pouze řádně zmocnění zaměstnanci příslušných orgánů a tyto údaje jsou náležitě chráněny před neoprávněným přístupem nebo sdělením. Není-li stanoveno v článcích 8, 9 a 10 jinak, nesmějí být oznámeny nebo sděleny bez výslovného souhlasu příslušného orgánu, který informace získal původně. Takovýto souhlas se však nevyžaduje, musejí-li příslušné orgány tyto informace oznámit nebo sdělit podle právních předpisů platných v daném členském státě, zejména v souvislosti se soudním řízením.

4. Osobní údaje získané v souladu s články 3, 4 a 6 uchovávají příslušné orgány a finanční zpravodajská jednotka po dobu pěti let ode dne, kdy byly získány. Po uplynutí této lhůty jsou údaje vymazány nebo anonymizovány.

Článek 13
Sankce za nedodržení

Členské státy stanoví sankce, které se použijí v případě nesplnění ohlašovací povinnosti stanovené v článcích 3 a 4. Tyto sankce musejí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 14
Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje ….*

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

* Datum vstupu základního legislativního aktu v platnost nebo jiné datum stanovené normotvůrcem.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 2 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 15
Svěření prováděcích pravomocí

Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme opatření, která zajistí jednotné uplatňování kontrol ze strany příslušných orgánů, včetně:

(a) šablony formulářů pro ohlášení a oznámení podle čl. 3 odst. 3 a čl. 4 odst. 3;

(b) kritérií společného rámce pro řízení rizik podle čl. 5 odst. 4;

c) technických pravidel pro výměnu informací podle článků 8 a 9 včetně zavedení vhodného elektronického systému;

d) šablony formuláře pro sdělování informací podle čl. 9 odst. 3;

e) pravidel a formátu, jenž členské státy používají při poskytování anonymních statistických údajů o ohlášeních a porušeních předpisů podle článku 17 Komisi.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 2.

Článek 16
Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro kontroly peněžní hotovosti. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 17
Sdělování informací týkajících se provádění tohoto nařízení

1. Nejpozději do šesti měsíců ode dne použitelnosti tohoto nařízení sdělí členské státy Komisi:

   a) seznam příslušných orgánů podle čl. 2 odst. 1;

   b) údaje o sankcích zavedených podle článku 13;

   c) anonymizované statistické údaje týkající se ohlášení, kontrol a porušení předpisů, a to ve formátu stanoveném v souladu s čl. 15 písm. e).

2. Členské státy sdělí Komisi případné následné změny informací uvedených v odst. 1 písm. a) a b) nejpozději do jednoho měsíce poté, co tyto změny nabudou účinnosti.

   Informace uvedené v odst. 1 písm. c) jsou poskytovány Komisi nejméně co šest měsíců.

3. Komise zpřístupní informace uvedené v odst. 1 písm. a) a jejich následné změny podle odstavce 2 všem ostatním členským státům.

Článek 18
Hodnocení

Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení pět let od jeho vstupu v platnost a poté co pět let.

Článek 19
Zrušení nařízení (ES) č. 1889/2005

Nařízení (ES) č. 1889/2005 je zrušeno.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze II.

Článek 20
Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne ….[*].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda/předsedkyně	*předseda/předsedkyně*

[*] Dva roky od vstupu základního legislativního aktu v platnost nebo jiné datum stanovené normotvůrcem.